

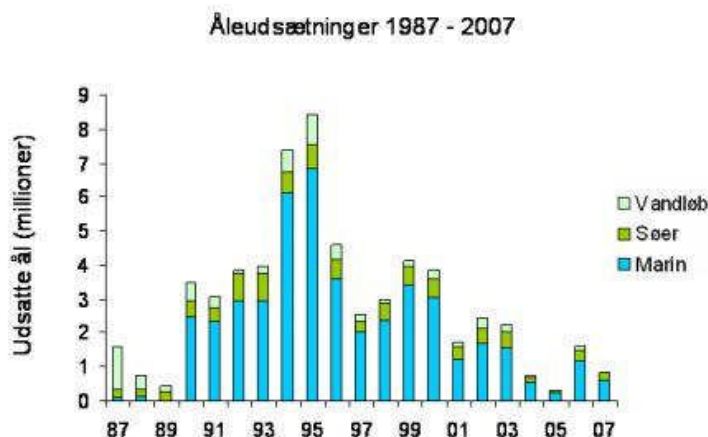
Udsætning af ål i kystnære områder

Bestanden af europæiske ål har igennem flere årtier været inde i en negativ udvikling. I ålens kerneområde, det sydlige Europa, har nedgangen været markant fra omkring 1980, men i Skandinavien har mængden af yngel været nedadgående siden 1940'erne. I dag udgør den naturlige mængde af yngel kun få procent af den mængde, der var almindelig for 20-30 år siden. Årsagen er ikke klarlagt, men en forringelse af ålens levesteder, overfiskeri, dødelighed i vandkraftturbiner, forurening og parasitter er antageligt blandt de vigtigste faktorer. Herudover kan ændringer i de havstrømme, som fører yngelen til Europas kyster, have indflydelse på yngelens overlevelse i oceanet.

For at ophjælpe de lokale bestande bliver der hvert år udsat yngel. Yngelen stammer fra glasålsfiskerierne i det sydlige Europa. Glasålene fanges i løbet af vinteren og foråret, hvorefter danske åleopdrættere køber glasål til videre opdræt.

Efter 3-6 måneders vækst er glasålene ca. 3 gram store sætteål. Når ålene er screenet for sygdomme og parasitter, er de klar til udsætning. Udsætningerne foretages langs kysterne, i vige, fjorde og nor. Den praktiske del af udsætningerne foretages af fritidsfiskere, der sejler ålene ud og spreder dem i områder med vegetation eller blødbund i juli og august måned. Man regner med, at 7 - 15 % af de udsatte ål overlever. Ved udsætning af større ål kan procenten nå op på 50 til 60 %.

Mængden af ål, der udsættes, svinger fra år til år og er i høj grad afhængig af priserne på glasål, som styres af udbud og efterspørgsel. Specielt kinesiske dambrugere kommer til Europa og opkøber meget store mængder glasål, hvilket får priserne til stige kraftigt. I de seneste seks år er der i gennemsnit udsat ca. en million ål om året i marine områder.



Udsætningerne er et supplement til det lokale fiskeri. Havde udsætningerne til formål at øge gydebestanden i Sargassohavet, skulle der udsættes ca. 200 mio. sætteål -dvs. 200 gange flere end i dag -hvis produktionen af blankål i danske vandområder skal op på niveauet for perioden 1940-1960.

I samarbejde med erhvervet forsker DTU Aqua i kunstig reproduktion af den europæiske ål. Det langsigtede mål er at kunne producere og opdrætte ålelarver, så åleopdrætserhvervet kan blive selvforsynende med ål.

Yderligere informationer hos DTU Aqua, Afdeling for Ferskvandsfiskeri.